

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 791

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 noiembrie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
1.105. — Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor maștri militari și subofițeri din Serviciul de Protecție și Pază	2	pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006	11–12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 920 din 16 septembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 și art. 201 alin. 1 din Codul de procedură civilă	3–4	Decizia nr. 1.124 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 246 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	13–14
Decizia nr. 1.097 din 15 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale	5–6	Decizia nr. 1.131 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	15–16
Decizia nr. 1.098 din 15 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266—287 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	6–8	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Opinie separată	8–9	1.489. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2008 al Regiei Autonome „Imprimeria Bancii Naționale a României” din subordinea Bancii Naționale a României	17–21
Decizia nr. 1.099 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 2 din Codul de procedură penală	9–10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.114 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și ale art. 144 alin. (1) lit. a) din Regulamentul din 21 decembrie 2006 de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea		3.204/960. — Ordin al ministrului economiei și finanțelor și al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse pentru modificarea anexei nr. 3 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor și al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse nr. 971/225/2008 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2008 pentru unii operatori economici aflați sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor și a anexelor nr. 2 și 16 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 972/2008 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2008 pentru unii operatori economici din domeniul energiei aflați sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor	22–31

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari și subofițeri din
Serviciul de Protecție și Pază**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 4 și ale art. 11 pct. IX.4 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile directorului Serviciului de Protecție și Pază,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale maistrului militar și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția
României, republicată, contrasemnăm acest
decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 noiembrie 2008.
Nr. 1.105.

---

*) Anexele nr. 1 și 2 se comunică instituțiilor interesate.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 920**

din 16 septembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 și art. 201 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 și art. 201 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Construcții Feroviare” — S.R.L. din Onești în Dosarul nr. 5.329/110/2007 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se prezintă apărătorul autorului excepției, avocatul Doru Trăilă, și partea Ion Drăgan, personal și asistat de avocatul Angelica Danale.

Avocatul autorului excepției cere Curții formularea unei adrese către instanța de fond prin care să se solicite completarea dosarului cu actele depuse în fața acesteia.

Avocatul părții prezente se opune unei astfel de cereri, arătând că scopul ei este exclusiv dilatoriu.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu sunt motive care să justifice amânarea cauzei și solicită respingerea cererii.

Având cuvântul pe fond, avocatul autorului excepției susține admiterea criticii, întrucât dispozițiile art. 167 alin. 1 și art. 201 alin. 1 din Codul de procedură civilă dau posibilitatea discreționară instanțelor de a administra probele în dosar, cu încălcarea prevederilor art. 21 și 24 din Constituție.

Avocatul părții Ion Drăgan apreciază că exercitarea drepturilor procesuale, inclusiv dreptul de a ridica excepții de neconstituționalitate, trebuie să se realizeze cu bună-credință. Or, autorul excepției nu a prezentat elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale în materia criticată, ceea ce denotă o exercitare abuzivă a dreptului procesual.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.329/110/2007, **Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167**

alin. 1 și art. 201 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Construcții Feroviare” — S.R.L. din Onești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile procesual civile dau posibilitatea instanței ca, în mod arbitrar, să cenzureze modul de realizare a mijloacelor de probă, lipsindu-le astfel de orice substanță. Unul dintre aceste cazuri este cel stabilit de art. 167 alin. 1 coroborat cu art. 201 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care atribuie instanței dreptul de a decide numărul de experți care să realizeze expertiza. Prin cenzurarea numărului experților, instanța poate influența în mod direct rezultatul expertizei, ceea ce încalcă flagrant drepturile părților.

Prin urmare, dispozițiile legale criticate, oferind instanței judecătorești posibilitatea unui control excesiv și nejustificat asupra probelor în procesul civil, îngrădesc dreptul la apărare al părților și periclitează în mod real corectitudinea procesului.

Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ consideră excepția ca fiind neîntemeiată. Stabilirea numărului de experți care să realizeze expertiza nu încalcă dreptul la apărare și liberul acces la justiție al părților, ci constituie atributul instanței care poate aprecia, în funcție de complexitatea sau dificultatea cauzei, condițiile de efectuare a expertizei.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază critica de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Competența recunoscută instanței de a hotărî asupra admisibilității unei probe, precum și de a numi experți atunci când consideră necesar să cunoască părerea unui specialist este un corolar firesc și necesar al investiției sale cu soluționarea cauzei.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 167 alin. (1) și art. 201 alin. (1) din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut :

— Art. 167 alin. (1): „Dovezile se pot încuviința numai dacă instanța socotește că ele pot să aducă dezlegarea pricinii, afară de cazul când ar fi primejdie ca ele să se piardă prin întârziere.”;

— Art. 201 alin. (1): „Când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt instanța consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, va numi, la cererea părților ori din oficiu, unul sau trei experți, stabilind prin încheiere punctele asupra cărora ei urmează să se pronunțe și termenul în care trebuie să efectueze expertiza. Termenul va fi stabilit astfel încât depunerea expertizei la instanță să aibă loc conform dispozițiilor art. 209.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 și art. 20 cu privire la dreptul intern și dreptul internațional, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 24 privitor la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra constituționalității textelor de lege criticate prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, s-a pronunțat prin Decizia nr. 840 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 22 ianuarie 2007. Cu acel prilej a reținut că „în ceea ce privește competența recunoscută instanței de a hotărî asupra admisibilității unei probe, în funcție de relevanța și concludența sa, aceasta este un corolar firesc și necesar al investiției sale cu soluționarea cauzei pe care este ținută să o finalizeze printr-o hotărâre legală și temeinică. Dincolo de rațiunile care impun și justifică o atare prerogativă, consacrară ei nu relevă însă niciun fine de neconstituționalitate.[...]

În ceea ce privește prevederile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, Curtea a constatat că dispozițiile art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă, departe de a aduce atingere dreptului la un proces echitabil, în realitate îi dau expresie, constituind o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzului de drept în materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 și art. 201 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Construcții Feroviare” — S.R.L. din Onești în Dosarul nr. 5.329/110/2007 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

În sfârșit, cu referire la art. 11 alin. (2), raportat la art. 20 alin. (1) din Constituție, invocarea acestora este lipsită de relevanță, în măsura în care nu a fost evidențiată o prevedere convențională internațională, nepreluată de Constituție, care să fi fost încălcată prin reglementarea criticată. Așa fiind, critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă față de aceste prevederi constituționale este neîntemeiată”.

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 201 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că acestea reglementează admisibilitatea expertizei, ca mijloc de probă în cadrul procesului civil, la cererea uneia dintre părți sau a instanței, din oficiu, când, pentru lămurirea unor fapte sau împrejurări ale cauzei, sunt necesare cunoștințele unui expert sau specialist dintr-un anumit domeniu. Numirea unui expert sau a trei experți se face de către instanță, prin încheiere, pe baza acordului părților sau, dacă acestea nu se învoiesc, numirea se face de instanța de judecată în ședință publică, prin tragere la sorți de pe lista întocmită și comunicată de către biroul local de expertiză. Norma procedurală referitoare la numărul experților are caracter imperativ — „*instanța va numi*”, un expert sau trei experți, în funcție de anumite criterii, precum complexitatea cauzei, obiectivele expertizei sau termenul stabilit pentru întocmirea acestui mijloc de probă. Așa fiind, Curtea constată că opțiunea instanței pentru una dintre cele două variante nu se manifestă în mod arbitrar, ci este întemeiată pe criterii obiective ce rezultă din dosarul cauzei, împrejurare ce lipsește de temei critica referitoare la controlul „excesiv și nejustificat” exercitat de instanță asupra probelor în procesul civil.

Mai mult, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 204 din Codul de procedură civilă, părțile implicate în proces au posibilitatea de a recuza expertul sau experții desemnați de instanță pentru efectuarea expertizei pentru aceleași motive ca și judecătorii, în termen de 5 zile de la numire, dacă motivul recuzării există la acea dată, sau de la data ivirii motivului de recuzare. Cererea de recuzare se soluționează în ședință publică, cu citarea părților și a expertului. Prin urmare, Curtea constată că părțile interesate beneficiază de suficiente garanții procesuale menite să le asigure dreptul la un proces echitabil, prin administrarea unui probatoriu judicios.

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.097

din 15 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2)
din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, excepție ridicată de Ferdinand Muțiu în Dosarul nr. 544/115/2007 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 7 octombrie 2008 și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 2008 și, ulterior, 15 octombrie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 544/115/2007, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale.** Excepția a fost ridicată de Ferdinand Muțiu într-o cauză civilă având ca obiect drepturi de asigurări sociale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției arată, în esență, că textul de lege criticat creează o inegalitate între persoane aflate în situații identice, întrucât asimilează stagiului de cotizare în condiții speciale doar activitatea desfășurată înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000 în locuri de muncă încadrate conform legislației anterioare în grupa I de muncă și care sunt încadrate, potrivit Legii nr. 226/2006, în condiții speciale, fiind excluse, în consecință, locurile de muncă încadrate anterior în grupa I de muncă, dar care nu au fost menționate în cuprinsul Legii nr. 226/2006.

Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât activitatea și meseria îndeplinită de reclamant nu se încadrează în activitățile și meseriile prevăzute de anexa nr. 2 la Legea nr. 226/2006.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate

fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 13 iunie 2006, dispoziții potrivit cărora *„Sunt asimilate stagiului de cotizare în condiții speciale perioadele de timp anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, în care asigurării și-au desfășurat activitatea, pe durata programului normal de lucru din luna respectivă, în locurile de muncă încadrate conform legislației anterioare în grupa I de muncă și care, potrivit prezentei legi, sunt încadrate în condiții speciale”*.

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, critica autorului excepției are în vedere existența unei diferențe de tratament instituite prin art. 2 alin. (2) din Legea nr. 226/2006, în sensul excluderii de la beneficiul asimilării stagiului de cotizare în condiții speciale a perioadelor în care anumite persoane au desfășurat activitatea în grupa I de muncă, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000, iar aceste locuri de muncă nu se regăsesc, în prezent, în cuprinsul Legii nr. 226/2006, așa cum cere textul de lege criticat.

Având în vedere aceste critici, Curtea observă că, potrivit art. 20 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, locurile de muncă încadrate în condiții speciale, în vederea pensionării, sunt stabilite expres și limitativ. Alineatul 2 al aceluiași articol precizează că, în afara locurilor enumerate, se mai pot încadra în condiții speciale și alte locuri de muncă, dar numai prin lege.

În continuare, Curtea reține că, potrivit prevederilor alin. (3) al art. 20 din Legea nr. 19/2000, metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, pe baza propunerii comune a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Sănătății și Familiei, în urma consultării Casei Naționale de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale.

În consecință, Guvernul a adoptat Hotărârea nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 10 septembrie 2003, prin care a stabilit aceste criterii, în mod cumulativ, astfel: „a) *încadrarea locurilor de muncă în grupa I de muncă, anterior datei de 1 aprilie 2001;*

b) *desfășurarea activității în condiții speciale pe durata programului normal de lucru din luna respectivă numai în locurile de muncă definite la art. 1 lit. a);*

c) *existența la locurile de muncă în condiții speciale a unor factori de risc care nu pot fi înlăturați, în condițiile în care s-au luat măsurile tehnice și organizatorice pentru eliminarea sau diminuarea acestora, în conformitate cu legislația de protecție a muncii în vigoare;*

d) *efecte asupra persoanelor din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, datorate în exclusivitate unor cauze profesionale și înregistrate pe perioada ultimilor 15 ani;*

e) *efecte asupra capacității de muncă și stării de sănătate, evaluate în baza datelor medicale înregistrate la nivelul cabinetelor medicale de întreprindere, de structurile medicale de medicina muncii sau la comisiile de expertizare a capacității de muncă, pe perioada ultimilor 15 ani.”*

Ulterior, a fost înființată o comisie pentru acordarea avizelor de încadrare în condiții speciale, iar în urma activității acesteia,

au fost stabilite locurile de muncă cu condiții speciale și unitățile în care se găsesc aceste locuri de muncă. Toate aceste demersuri au fost cuprinse, în final, în textul Legii nr. 226/2006 care se dorește o concretizare a art. 20 alin. (2) din Legea nr. 19/2000.

Dacă în situația concretă a autorului excepției au fost sau nu îndeplinite condițiile de asimilare, dacă la stabilirea drepturilor lor de pensie au fost sau nu valorificate majorările legale ale stagiului de cotizare pentru activitate în grupa I de muncă (condiții speciale în prezent) și dacă mai sunt ori nu stagii de cotizare valorificabile prin recalcularea pensiei în condițiile prevăzute de art. 169 din Legea nr. 19/2000, acestea nu reprezintă probleme de constituționalitate, ci probleme de fapt ale căror verificare și soluționare intră în competența instanței judecătorești.

De altfel, Curtea constată că în materia supusă criticilor de neconstituționalitate au survenit modificări legislative, și anume Ordonanța de urgență a Guvernului nr.100/2008 pentru completarea Legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 637 din 4 septembrie 2008, astfel că instanța de judecată este singura competentă să interpreteze și să aplice normele în vigoare la data judecării cauzei.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, excepție ridicată de Ferdinand Muțiu în Dosarul nr. 544/115/2007 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.098

din 15 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266—287 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266—287 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Kaviar House București” — S.R.L. — Filiala Tulcea în Dosarul nr. 295/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 9 octombrie 2008 și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 2008 și, ulterior, 15 octombrie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 295/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266—287 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Kaviar House București” S.R.L. — Filiala Tulcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate instituie o procedură jurisdicțională destinată a servi exercitării dreptului persoanei vătămate de a ataca actele unei autorități publice. Potrivit art. 52 alin. (2) din Constituție, condițiile și limitele exercitării acestui drept, deci implicit procedura de soluționare a contestației împotriva actului administrativ vătămător, se stabilesc prin lege organică.

În ierarhia actelor normative, legile organice au un regim special cu privire la edictare, adoptare, abrogare etc., datorat importanței majore a domeniilor pe care le reglementează. Însă, nici Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 și nici Legea sa de aprobare nr. 337/2006 nu au respectat condițiile constituționale prevăzute pentru adoptarea unei legi cu caracter organic.

Mai mult, în condițiile în care Constituția a consfințit principiul potrivit căruia numai prin lege organică se pot înființa instanțe specializate în anumite materii, constituirea unor astfel de complete apare ca fiind în evidentă contradicție și cu prevederile constituționale ale art. 126 alin. (5) referitoare la interzicerea înființării de instanțe extraordinare.

Pe de altă parte, ordonanța prevede dreptul persoanei vătămate de a face plângere împotriva deciziei pronunțate de Consiliul la instanța judecătorească competentă, această plângere fiind calificată drept recurs și constituind unicul grad de jurisdicție reglementat. Or, în condițiile în care Constituția prevede dreptul de a exercita cel puțin o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești pronunțate de instanță, rezultă că dispozițiile criticate încalcă principiul dublului grad de jurisdicție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor reprezintă un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care își desfășoară activitatea în temeiul art. 21 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia „*jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite*”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului,

precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, arătând că prin înființarea completelor de judecată din cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor nu se constituie instanțe judecătorești, în sensul determinat de Legea fundamentală, ci se realizează o jurisdicție specială administrativă facultativă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 266—287 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 52 alin. (2) privitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 115 alin. (5) referitor la ordonanțele de urgență, art. 125 alin. (1) care prevăd statutul judecătorilor, art. 126 alin. (1), (2) și (5) referitoare la instanțele judecătorești și ale art. 129 care stabilesc dreptul exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

Curtea constată că, prin Decizia nr. 569 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, a fost admisă excepția referitoare la dispozițiile art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și s-a constatat că textul este neconstituțional în măsura în care nu permite ca plângerea împotriva deciziilor Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor să fie adresată și direct instanței de judecată competente.

Examinând excepția de neconstituționalitate referitoare la celelalte dispoziții criticate, Curtea constată că, asupra constituționalității lor, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, s-a pronunțat în mai multe rânduri, de exemplu prin Decizia nr. 690/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 1 octombrie 2007, sau prin Decizia nr. 887/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 16 noiembrie 2007. Cu acele prilejuri s-a reținut netemeinicia criticilor invocate, iar rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266—287 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Kaviar House București” — S.R.L. — Filiala Tulcea în Dosarul nr. 295/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

★

OPINIE SEPARATĂ

Consider că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266—287 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii este întemeiată și ar fi trebuit admisă pentru următoarele motive:

Examinând excepția de neconstituționalitate, am constatat că, asupra constituționalității textelor de lege criticate, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 690/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 1 octombrie 2007 sau prin Decizia nr. 887/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 16 noiembrie 2007. Cu acele prilejuri s-a reținut că dispozițiile criticate reglementează „o procedură administrativ-jurisdicțională de soluționare a contestațiilor privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii. Pentru soluționarea contestațiilor, partea care se consideră vătămată are dreptul să se adreseze Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

Referitor la legitimitatea constituțională a procedurilor administrativ-jurisdicționale, Curtea Constituțională a statuat, de principiu, prin Decizia Plenumului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale nu contravine dispozițiilor constituționale, atâta timp cât decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești, iar „existența unor organe administrative de jurisdicție nu poate să ducă la înlăturarea intervenției instanțelor judecătorești în condițiile legii. În atare situație este exclusă posibilitatea ca un organ al administrației publice, chiar cu caracter jurisdicțional, să se substituie instanței judecătorești”, astfel încât părților nu li se poate limita exercitarea unui drept consfințit de Constituție. Sub acest aspect, dispozițiile art. 283 alin. (1) prevăd dreptul persoanei interesate de a formula plângere împotriva deciziei pronunțate de Consiliu, prevederile art. 283—285 din ordonanță stabilind instanța competentă să o soluționeze, precum și procedura specială de judecată aplicabilă.

Pe de altă parte, ordonanța prevede în mod expres în art. 255 alin. (1) că „persoana care se consideră vătămată

într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al autorității contractante, cu încălcarea dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice, are dreptul de a contesta actul respectiv pe cale administrativ-jurisdicțională, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, sau în justiție, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Or, într-o atare situație, dispozițiile criticate satisfac pe deplin cerința constituțională consacrată de art. 21 alin. (4), potrivit căreia „*jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite*”, persoana vătămată având posibilitatea de a opta între contestarea actului administrativ pe calea administrativ-jurisdicțională și formularea unei acțiuni direct în fața instanței judecătorești, în temeiul dreptului comun în materia contenciosului administrativ. Mai mult, dispozițiile legale criticate constituie expresia prevederilor art. 52 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei*”.

Însă, dispozițiile legale criticate cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 337/2006, nu respectă exigențele constituționale impuse de prevederile art. 52 alin. (2) din Constituție, conform cărora „*Condițiile și limitele exercitării acestui drept [al persoanei vătămate de o autoritate publică] se stabilesc prin lege organică*”.

Astfel, Legea nr. 337/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, supusă examinării, este o lege ordinară, fiind adoptată de Parlamentul României cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituție, care prevăd că „*Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră*”.

Mai mult, întrucât prevederile art. 287 alin. (2) din ordonanță stabilesc că „*Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu dispozițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, în măsura în care nu sunt contrare*”, confirmă faptul

că ordonanța criticată conține norme derogatorii de la legea contenciosului administrativ, ceea ce reprezintă o încălcare a prevederilor constituționale cuprinse în art. 73 alin. (3) lit.k), care statuează că „*Prin lege organică se reglementează:[...]*

k) contenciosul administrativ”.

Având în vedere argumentele expuse, pe cale de consecință, sunt încălcate și normele constituționale ale art. 76 alin. (1), — „*Legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere*” și ale

art. 1 alin. (5), potrivit cărora „*Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”.

Neconstituționalitatea extrinsecă astfel reținută are eficiență destructivă asupra legii și asupra ordonanței în ansamblul lor, fiind de neconceput ca acestea să fie doar pro parte lege organică, rămânând, totodată, pro parte lege ordinară.

În considerarea celor arătate, apreciem excepția de neconstituționalitate ca **întemeiată**, iar critica cu un atare obiect ar fi trebuit admisă.

Judecător,
Augustin Zegrean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.099

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Hristache Ionescu în Dosarul nr. 10.266/4/2007 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, pentru argumentele invocate în fața Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 10.266/4/2007, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 2 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Hristache Ionescu cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 394 alin. 2 din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil în măsura în care sunt interpretate în sensul că revizuirea pentru cazul prevăzut de art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală este admisibilă numai dacă se ajunge la pronunțarea unei soluții opuse celei reținute prin hotărârea atacată (spre exemplu, achitare în loc de condamnare). În acest sens, apreciază că art. 4 paragraful 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacră un drept la redeschiderea procesului, care este condiționat doar de existența unor fapte noi sau recent descoperite ori a unui viciu fundamental de procedură. Arată că a interpreta expresia „conform legii și procedurii penale” ca posibilitate a legii interne de a aduce și alte limitări acestei prevederi poate duce la desființarea dreptului la redeschiderea procesului.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 4 paragraful 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu poate fi interpretat în sensul existenței unui drept la redeschiderea procedurii penale interne în cazul descoperirii unor elemente de fapt noi, de natură să afecteze hotărârea pronunțată. Face trimitere la jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, arătând că aceasta nu statuează nici măcar implicit că statele ar avea obligația redeschiderii procedurii interne în cazul arătat la art. 4 paragraful 2 din Protocolul nr. 7. De asemenea, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume deciziile nr. 250/2004 și nr. 375/2006.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 394 alin. 2 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Arată că, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, stabilirea căilor de atac, a condițiilor de exercitare a acestora, precum și a procedurii de judecată este de competența exclusivă a legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 394 alin. 2 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Cazul de la lit. a) constituie motiv de revizuire, dacă pe baza faptelor sau împrejurărilor noi se poate dovedi netemeinicia hotărârii de achitare, de încetare a procesului penal ori de condamnare.*”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 4 paragraful 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la posibilitatea

redeschiderii procesului penal, respectiv ale art. 6 paragraful 1 din această Convenție privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, prin raportare la o serie de texte din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 375 din 4 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 29 mai 2006, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 394 alin. 2 din Codul de procedură penală, reținând că revizuirea constituie o cale extraordinară de atac, reglementată de legiuitor în temeiul prerogativelor acordate acestuia de prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, potrivit cărora „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”. Aceste dispoziții constituționale conferă legiuitorului competența exclusivă de a stabili procedura de judecată și îl îndrituiesc pe acesta ca, în considerarea unor situații deosebite, să stabilească reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, așa cum este și cazul reglementării exprese și limitative a cazurilor în care poate fi promovată revizuirea, precum și a condițiilor în care poate fi exercitată această cale de atac. Totodată, faptul că revizuirea se poate exercita numai în anumite cazuri, strict și limitativ prevăzute de legiuitor, nu împiedică părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărate, de a promova căile de atac ordinare prevăzute de lege și de a se prevala de garanțiile procesuale care condiționează un proces echitabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În plus, aspectele ce țin de aplicarea legii de către organele de urmărire penală nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței investite cu soluționarea litigiului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Hristache Ionescu în Dosarul nr. 10.266/4/2007 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.114

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și ale art. 144 alin. (1) lit. a) din Regulamentul din 21 decembrie 2006 de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și ale art. 144 alin. (1) lit. a) din Regulamentul din 21 decembrie 2006 de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006, excepție ridicată de Alexandru Marian Matei în Dosarul nr. 2.532/262/2007 al Judecătoriei Moreni.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca fiind inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a art. 144 alin. (1) lit. a) din Regulamentul din 21 decembrie 2006 de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006, respectiv de respingere ca neîntemeiată a criticii de neconstituționalitate a art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.532/262/2007, **Judecătoria Moreni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și ale art. 144 alin. (1) lit. a) din Regulamentul din 21 decembrie 2006 de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006.** Excepția a fost ridicată de Alexandru Marian Matei cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 încalcă prezumția de nevinovăție, întrucât sancțiunile aplicate de comisia de disciplină din cadrul locului de deținere sunt puse în executare mai înainte de a rămâne definitive. De asemenea, consideră că prevederile art. 74

alin. (8) din Legea nr. 275/2006 îngăduiesc accesul la justiție și folosirea căilor de atac, având în vedere că hotărârea pronunțată de judecătoria nu este susceptibilă de recurs, în condițiile în care accesul la judecătorul delegat nu reprezintă un grad de jurisdicție. Mai arată că dispozițiile art. 144 alin. (1) lit. a) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006 aduc atingere dreptului de a nu fi pedepsit de două ori pentru aceeași faptă.

Judecătoria Moreni apreciază că prevederile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 contravin principiului prezumției de nevinovăție, întrucât sancțiunea disciplinară este pusă în executare mai înainte de a se hotărî în mod definitiv asupra legalității și temeiniciei aplicării ei. Astfel, în cazul în care instanța dispune anularea sancțiunii disciplinare, aceasta fiind deja executată, hotărârea rămâne fără finalitate. În ceea ce privește dispozițiile art. 74 alin. (8) din Legea nr. 275/2006, opinează că nu este îngădit accesul la justiție, întrucât legalitatea și temeinicia aplicării sancțiunii disciplinare sunt supuse verificării judecătorului delegat și apoi controlului judecătoriei, persoanele condamnate beneficiind astfel de două grade de jurisdicție, având în vedere că și în cadrul procedurii în fața judecătorului delegat există posibilitatea asistării de către un avocat.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 sunt constituționale, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 463/2007. Totodată, arată că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta din urmă decide asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, astfel încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (1) lit. a) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006 este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, precum și dispozițiile art. 144 alin. (1) lit. a) din Regulamentul din 21 decembrie 2006 de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind

executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 16 ianuarie 2007. Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006: „(7) Plângerea formulată conform alin. (1) și contestația introdusă potrivit alin. (5) nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția celei prevăzute în art. 71 alin. (1) lit. f).

(8) Hotărârea judecătorească este definitivă.”;

— Art. 144 alin. (1) lit. a) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006: „(1) Ridicarea unei sancțiuni disciplinare aplicate anterior se acordă persoanelor private de libertate care:

a) timp de două luni de la data aplicării sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 71 alin. (1) lit. a) din Lege, nu au mai comis abateri disciplinare și au avut o conduită regulamentară.”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 15 privind universalitatea drepturilor fundamentale, ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac, respectiv ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la dispozițiile art. 2 referitoare la dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală și ale art. 4 privind dreptul de a nu fi pedepsit de două ori din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 144 alin. (1) lit. a) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006, potrivit art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, instanța de contencios constituțional „hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial”. De asemenea, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională „[...] decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”. Prin urmare, hotărârile Guvernului nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate, astfel că, potrivit art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (1) lit. a) din Regulamentul de aplicare a Legii

nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006, este inadmisibilă.

II. Referitor la dispozițiile art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006, acestea au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la textele din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 860 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 6 august 2008, Curtea a reținut că prevederile de lege contestate se circumscriu celei de-a treia faze a procesului penal, și anume fazei de executare. Prin urmare, cadrul general de reglementare vizează o activitate ulterioară fazei de judecată în care s-a stabilit deja existența vinovăției în materie penală. Așa fiind, aspectele criticate de autorul excepției excedează procedurii penale speciale care guvernează numai fazele de urmărire penală și de judecată, deoarece situația juridică a condamnatului nu este identică cu cea a făptuitorului, învinuitului ori cu cea a inculpatului.

Totodată, Curtea a statuat că dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 se referă la măsurile disciplinare și la plângerea împotriva acestora, care, spre deosebire de căile procesuale de atac în materie penală caracterizate prin efectul suspensiv, au cu totul alt regim. De aceea legiuitorul, în considerarea acestor diferențe, poate reglementa o procedură specială referitoare la executarea pedepselor, care nu mai poate pune în discuție principiul referitor la prezumția de nevinovăție.

Cu același prilej, Curtea a reținut că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea liberului acces la justiție, deoarece condamnatul are dreptul de a se adresa unei instanțe de judecată, după ce nemulțumirile acestuia au fost examinate de judecătorul delegat cu executarea pedepselor.

În ceea ce privește încălcarea, prin dispozițiile art. 74 alin. (8) din Legea nr. 275/2006, a prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, prevederile invocate nu vizează faza de executare a procesului penal.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză. Pentru aceleași motive, prevederile art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 nu încalcă nici dispozițiile art. 15, 16 și 129 din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (1) lit. a) din Regulamentul din 21 decembrie 2006 de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006, excepție ridicată de Alexandru Marian Matei în Dosarul nr. 2.532/262/2007 al Judecătorei Moreni.

II. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.124

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 246 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 246 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Societatea Comercială „Centrul Medical Mipet” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 181/1.259/2008 al Tribunalului Comercial Argeș, cauză ce constituie obiectul Dosarului nr. 1.305D/2008 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde partea Casa de Asigurări de Sănătate Argeș, prin consilier juridic cu delegație depusă la dosar, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.391D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială „Centrul Medical Mipet” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 9.365/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund, prin consilieri juridici cu delegație depusă la dosar, părțile Casa de Asigurări de Sănătate Argeș și Casa Națională de Asigurări de Sănătate, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Văzând identitatea de obiect ale celor două cauze, Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării cauzelor.

Atât părțile prezente, cât și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu propunerea de conexare a cauzelor anterior strigate.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.391D/2008 la Dosarul nr. 1.310D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentanților părților prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care depun și note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public, fiind solicitat să-și exprime punctul de vedere asupra excepției, pune concluzii de respingere a acesteia ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 8 aprilie 2008, respectiv 16 mai 2008, pronunțate în dosarele nr. 181/1.259/2008, respectiv nr. 9.365/1/2007, **Tribunalul Comercial Argeș, respectiv Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Centrul Medical Mipet” — S.R.L. din București, respectiv Pitești, într-o cauză comercială având ca obiect o somație de plată, prin care se solicita emiterea unei ordonanțe de plată, respectiv într-o acțiune de contencios administrativ privind soluționarea unui recurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate având un conținut asemănător, se susține, în esență, că dispozițiile art. 246 alin. (1) din Legea nr. 96/2006 contravin principiului priorității reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, deoarece, potrivit prevederilor Directivei 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea întârzierii plăților în tranzacțiile comerciale, transpusă în planul legislației interne prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, contractul încheiat între un comerciant și o autoritate a statului român, în calitate de membru al Uniunii Europene, are natură comercială, în timp ce textul de lege criticat califică drept civile actele juridice dintre casa de asigurări de sănătate și prestator. Prin urmare, se creează un conflict între normele menționate sub aspectul competenței materiale de judecată a unor astfel de litigii, iar o asemenea problemă trebuie tranșată, în opinia autorului, exclusiv de către Curtea Constituțională. În plus, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.391D/2008, se susține că actul la care face referire art. 246 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 este un act administrativ și, prin urmare, prevederile de lege criticate contravin art. 52 și art. 126 alin. (6) din Constituție, referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și garantarea controlului judecătoresc asupra actelor administrative ale autorităților publice.

Tribunalul Comercial Argeș nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate ridicate, în timp ce **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că textul de lege criticat nu se opune liberului acces la justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 246 alin. (1) din Legea nr. 96/2006 privind reforma în domeniul sănătății nu contravin prevederilor art. 148 alin. (1) din Constituție, referitoare la prioritatea tratatelor constitutive ale Uniunii Europene față de dispozițiile contrare din legile interne.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 246 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006. Dispozițiile de lege criticate au fost modificate prin art. I pct. 49 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 484 din 30 iunie 2008, astfel că, în prezent, acestea au următorul conținut:

— Art. 246 alin. (1): „(1) *Relațiile dintre furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale și casele de asigurări sunt de natură civilă, reprezintă acțiuni multianuale și se stabilesc și se desfășoară pe bază de contract. În situația în care este necesară modificarea sau completarea clauzelor, acestea sunt negociate și stipulate în acte adiționale*”.

Autorul excepției consideră că textul de lege menționat încalcă prevederile constituționale ale art. 52 — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*, ale art. 126 alin. (6) referitoare la garantarea controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice și ale art. 148 alin. (2) potrivit cărora prevederile constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, autorul acesteia invocă încălcarea, prin art. 246 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, a accesului liber la justiție a persoanei vătămate de o autoritate publică, garantat de art. 52 și art. 126 alin. (6) din Constituție, precum și a principiului priorității, în caz de conflict cu legile interne, a prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, prevăzut de art. 148 alin. (2) din Constituție, deoarece textul de lege criticat califică relațiile dintre furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale și casele de asigurări ca fiind de natură civilă, ceea ce determină o competență materială de soluționare a litigiilor dintre aceste părți de natură să înfrângă drepturile și principiile fundamentale mai sus amintite.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate. Autorul excepției invocă art. 148 alin. (2) din Constituție, dorind ca prevederile Directivei 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea întârzierii plăților în tranzacțiile comerciale, transpuse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, să îi fie aplicabile în speța dedusă judecării, deoarece sunt în

contradicție cu cele ale Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și se aplică, în consecință, cu prioritate. Or, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului constituțional al priorității reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu, față de legislația internă contrară, mai sus enunțată, deoarece cele două acte normative comparate — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 și Legea nr. 95/2006 — reglementează domenii diferite. Prin urmare, nu se poate reține o pretinsă contradictorialitate, tranșată prin aplicarea principiului priorității dreptului comunitar.

Curtea observă, de asemenea, că autorul excepției urmărește, în fond, aplicarea în spețe diferite a unor texte de lege cuprinse în alte acte normative, cu un obiect de reglementare diferit decât cel al Legii nr. 95/2006 criticate, dar vizează, în același timp, și aplicarea aceleiași text de lege în mod diferit, dar totuși favorabil în funcție de specificul fiecăruia dintre cele două litigii în care a invocat excepția de neconstituționalitate. În acest sens, într-un caz susține că natura raportului juridic civil dintre furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale și casele de asigurări ar trebui să fie de natură comercială, fiind aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007, iar în celălalt caz susține că aceleași raporturi juridice sunt de drept administrativ, fiind reglementate de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Or, identificarea și interpretarea legislației aplicabile într-un domeniu sau altul nu constituie un real motiv de neconstituționalitate al unui text de lege, acestea fiind atribuții specifice instanței de judecată.

Mai mult, Curtea reține că, potrivit art. 298 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, „*Litigiile dintre furnizorii de servicii medicale sau farmaceutice și casele de asigurări de sănătate pot fi soluționate, la solicitarea uneia dintre părți, pe calea arbitrajului în condițiile și procedurile dreptului comun*”, astfel că asemenea chestiuni pot fi convenite în prealabil de părțile contractuale și soluționate pe calea arbitrajului.

În fine, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 52 și a art. 126 alin. (6) din Constituție, Curtea reține că aceasta nu poate fi reținută, atâta vreme cât orice litigiu născut între cele două părți, respectiv furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale, pe de o parte, și casele de asigurări, pe de altă parte, este adus spre soluționare în fața unei instanțe de judecată, aceasta fiind singura în măsura a stabili natura raporturilor juridice conflictuale, precum și competența de judecată în fiecare speță în parte.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Societatea Comercială „Centrul Medical Mipet” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 181/1.259/2008 al Tribunalului Comercial Argeș, respectiv de Societatea Comercială „Centrul Medical Mipet” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 9.365/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.131

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. I) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. I) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Brașov în Dosarul nr. 381/64/2008 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.457D/2008 — 1.458D/2008, nr. 1.460D/2008, nr. 1.597D/2008, nr. 1.765D/2008 — 1.767D/2007 și nr. 1.776D/2008, care au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 379, 386, 377 și 473/64/2008 ale aceleiași instanțe, precum și nr. 2.680, 1.993, 1.997 și 2.679/62/2008 ale Tribunalului Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.457D/2008 — 1.458D/2008, nr. 1.460D/2008, nr. 1.597D/2008, nr. 1.765D/2008 — 1.767D/2007 și nr. 1.776D/2008 la Dosarul nr. 1.456D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Societatea Comercială „Pro Roman” — S.A. solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Se susține că art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. I) din Legea nr. 571/2003 nu aduc atingere dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției, deoarece legiuitorul are deplină legitimitate constituțională în reglementarea impozitelor și taxelor locale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, arătând că legea este cea care stabilește impozitele și taxele locale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 2 iunie 2008, 23 iunie 2008, 25 aprilie 2008, 18 aprilie 2008 și 2 mai 2008, pronunțate în dosarele nr. 381, 379, 386, 377 și 473/64/2008, precum și nr. 2.680, 1.993, 1.997 și 2.679/62/2008, **Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal și, respectiv, Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. I) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Brașov în cauze ce au ca obiect judecarea „excepției de nelegalitate act administrativ”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. I) din Legea nr. 571/2003, care „obligă în anumite condiții din sfera concurenței autorității administrației publice locale să nu stabilească taxe și impozite pentru terenurile și clădirile situate în parcurile industriale”, sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 120 alin. (1) din Constituție.

Se mai arată că dispozițiile legale criticate reprezintă o încălcare evidentă a principiului autonomiei locale, prin imixtiunea voinței legiuitorului fiscal în politicile fiscale ale autorităților administrației publice locale.

Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, precum și Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, este menționată și jurisprudența Curții Constituționale.

În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că normele legale supuse controlului de constituționalitate nu conțin prevederi contrare art. 120 alin. (1) din Constituție. Principiul autonomiei locale nu presupune o totală independență a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 250 alin. (1) pct. 9: „(1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt, după cum urmează: [...]”

9. clădirile din parcurile industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii.”;

— Art. 257 lit. l): „Impozitul pe teren nu se datorează pentru: [...]”

l) terenurile parcurilor industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii”.

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu art. 120 alin. (1) din Constituție referitor la principiul descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prin Decizia nr. 154 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 mai 2004, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 11 lit. l) și n), precum și ale art. 257 lit. j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Deși obiectul excepției se referea la alte prevederi ale art. 250 și 257 din Codul fiscal, prin această decizie s-a susținut, la fel ca și în cauza de față, că exceptarea de la plata taxei pentru folosința terenurilor este discriminatorie și contravine principiului autonomiei locale prevăzut de art. 120 alin. (1) din Constituție. Curtea a constatat, prin decizia amintită, că principiul autonomiei locale nu presupune totala independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, acestea fiind obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării, adoptate pentru protejarea intereselor naționale. În acest sens, art. 121 alin. (2) din Constituție prevede: „Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe”.

Ca atare, Curtea a constatat că „autoritățile administrației publice locale nu au totală independență nici în privința stabilirii

impozitelor și taxelor locale. Astfel, potrivit art. 139 alin. (2) din Constituție, impozitele și taxele locale se stabilesc de consiliile locale sau județene, în limitele și în condițiile legii. Această prevedere constituțională obligă legiuitorul să determine, la modul general, domeniile, activitățile și veniturile pentru care consiliile locale sau județene sunt competente să stabilească impozite și taxe locale. În același sens, legea poate prevedea domeniile, activitățile, veniturile sau categoriile de persoane scutite de la plata impozitelor ori taxelor locale. Stabilirea obligației de plată a impozitelor și taxelor locale, precum și scutirea de la plata unor impozite sau taxe pentru anumite bunuri ori venituri sau pentru anumite categorii de contribuabili se întemeiază pe principiul așezării juste a sarcinilor fiscale, prevăzut de art. 56 alin. (2) din Constituție.”

Dealtfel, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal prevede la art. 249 alin. (2) și art. 256 alin. (2), ca o regulă generală, în conformitate cu principiile constituționale menționate la art. 120, că impozitul și taxa pe clădiri ori pe teren amplasat în România se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasată clădirea, iar în cazul municipiului București, impozitul și taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea. Faptul că dispozițiile legale criticate stabilesc scutiri de la plata acestor taxe și impozite constituie o excepție de la regula instituită de către cele două texte de lege și se justifică prin importanța strategică, prevăzută de lege, pentru îndeplinirea sarcinilor statului consfințite la art. 135 alin. (2) lit. c) și d), și anume stimularea cercetării științifice și tehnologice naționale, precum și exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național. Având în vedere aceste considerente, precum și jurisprudența Curții Constituționale, Curtea constată că susținerea autorului excepției referitoare la încălcarea art. 120 alin. (1) din Constituție, prin textele legale criticate care prevăd scutiri la plata impozitului pe clădiri, este neîntemeiată.

În acest sens, Curtea s-a mai pronunțat și prin Decizia nr. 887 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 30 iulie 2008.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) pct. 9 și art. 257 lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Brașov în dosarele nr. 381, 379, 386, 377 și 473/64/2008 ale Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, precum și nr. 2.680, 1.993, 1.997 și 2.679/62/2008 ale Tribunalului Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2008 al Regiei Autonome „Imprimeria Băncii Naționale a României” din subordinea Băncii Naționale a României**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2008 al Regiei Autonome „Imprimeria Băncii Naționale a României” din subordinea Băncii Naționale a României, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Regiei Autonome „Imprimeria Băncii Naționale a României” reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și

numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea Băncii Naționale a României, cu avizul Ministerului Economiei și Finanțelor și al Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse.

(2) În cazul în care în cursul execuției bugetare se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Regia Autonomă „Imprimeria Băncii Naționale a României” va putea efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu
Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Mariana Câmpeanu
p. Ministrul economiei și finanțelor,
Eugen Teodorovici,
secretar de stat

București, 19 noiembrie 2008.
Nr. 1.489.

AUTORITATEA ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
Operatorul economic R.A. IMPRIMERIA BNR
Sediul/Adresa: București, str. Luica nr. 198—202, sectorul 4
Codul fiscal 361242

ANEXĂ*

Avizat,
Mugur Constantin Isărescu,
guvernator

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2008

		INDICATORI	Nr. rd.	2008 Propuneri
0	1	2	3	5
I.		VENITURI TOTALE (rd.2+10+15)	1	36.300
	1	Venituri din exploatare - total, din care:	2	35.500
		a) producția vândută	3	35.493
		b) venituri din vânzarea mărfurilor	4	
		c) venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	
		- subvenții, cf. preved. legale în vigoare	6	
		- transferuri, cf. preved. legale în vigoare	7	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	2008 Propuneri
0	1	2	3	5
		d) producția imobilizată	8	
		e) alte venituri din exploatare	9	7
	2	Venituri financiare - total, din care:	10	800
		a) venituri din interese de participare	11	
		b) venituri din alte investiții financiare și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
		c) venituri din dobânzi	13	400
		d) alte venituri financiare	14	400
	3	Venituri extraordinare	15	
II.		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+46+49)	16	33.555
	1	Cheltuieli din exploatare - total, din care:	17	32.555
		a) cheltuieli materiale	18	14.451
		b) alte cheltuieli externe (cu energia și apa)	19	500
		c) cheltuieli privind mărfurile	20	
		d) cheltuieli cu personalul, din care:	21	7.655
		- salarii	22	5.357
		- contracte de mandat/ contracte de performanță	23	243
		- cheltuieli cu asigurările și protecția socială, din care:	24	1.570
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale	25	1.140
		- cheltuieli privind contribuția de asigurări pt.somaj	26	70
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	27	360
		- alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	485
		- cheltuieli sociale prevăzute la art.21 lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modif. și complet. ulterioare, din care:	29	100
		- tichete de creșă (cf. art.3 din Legea nr.193/2006)	30	
		- tichete cadou pentru cheltuieli sociale (cf. art.2 din Legea nr.193/2006)	31	
		- fonduri speciale aferente fondului de salarii	32	15
		- tichete de masă	33	265
		e) ajustări de valoare privind imobilizările corporale și necorporale	34	7.200

		INDICATORI	Nr. rd.	2008 Propuneri
0	1	2	3	5
		f)ajustarea valorii activelor circulante	34a	
		g)ajustari privind provizioanele	34b	93
		h) alte cheltuieli de exploatare, din care:	35	2.656
		- cheltuieli privind prestațiile externe, din care:	36	1.300
		- <i>cheltuieli de protocol, din care:</i>	37	55
		- tichete cadou pentru protocol (cf. art.2 din Legea nr.193/2006)	38	
		- <i>cheltuieli de reclamă și publicitate, din care:</i>	39	150
		- tichete cadou pentru cheltuieli cu reclama și publicitate (cf. art.2 din Legea nr.193/2006)	40	
		- tichete cadou pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi (cf. art.2 din Legea nr.193/2006)	41	
		- <i>cheltuieli cu sponsorizarea</i>	42	40
		- alte cheltuieli, din care:	43	
		- taxa pt. activitatea de exploatare a resurselor minerale	44	
		- redevența din concesionarea bunurilor publice	45	
2		Cheltuieli financiare - total, din care:	46	1.000
		- cheltuieli privind dobânzile	47	700
		- alte cheltuieli financiare	48	300
3		Cheltuieli extraordinare	49	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	50	2.745
IV.		IMPOZIT PE PROFIT	51	1.358
V.		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	52	1.387
	1	Rezerve legale	53	
	2	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	54	1.287
	3	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	55	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pt. Constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe.	56	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	57	

		INDICATORI	Nr. rd.	2008 Propuneri
0	1	2	3	5
	6	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință.	58	10
	7	Minimim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat.	59	50
	8	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursa proprie de finanțare	60	40
VI.		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	61	94.114
	1	Surse proprii	62	7.980
	2	Alocații de la buget	63	
	3	Credite bancare	64	86.134
		- interne	65	86.134
		- externe	66	
	4	Alte surse	67	
VII.		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	68	94.114
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	69	92.469
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	70	1.645
		- interne	71	1.645
		- externe	72	
VIII.		REZERVE, din care:	73	
	1	Rezerve legale	74	
	2	Rezerve statutare	75	
	3	Alte rezerve	76	
IX.		DATE DE FUNDAMENTARE	77	
	1	Venituri totale	78	36.300
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	79	33.555
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	80	170

		INDICATORI	Nr. rd.	2008 Propuneri
0	1	2	3	5
	4	Nr.mediu de salariați total	81	170
	5	Fond de salarii, din care:	82	5.600
		a) fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	83	5.164
		b) alte cheltuieli cu personalul	84	193
	6	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană)	85	2.546
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/persoană) (rd.78/81 - în prețuri curente)	86	213.529
	8	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/persoană) (rd.78/81 - în prețuri comparabile)	87	213.529
	9	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoană)	88	
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale [(cheltuieli totale/venituri totale)x1000] =(rd.16/rd.1)x1000	89	924
	11	Plăți restante	90	
		- prețuri curente	91	
		- prețuri comparabile	92	
	12	Creanțe restante	93	
		- prețuri curente	94	
		- prețuri comparabile	95	

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

Nr. 3.204 din 30 octombrie 2008

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE

Nr. 960 din 3 noiembrie 2008

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 3 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor și al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse nr. 971/225/2008 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2008 pentru unii operatori economici aflați sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor și a anexelor nr. 2 și 16 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 972/2008 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2008 pentru unii operatori economici din domeniul energiei aflați sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2008 nr. 388/2007, cu modificările și completările ulterioare, în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 14 din Hotărârea Guvernului nr. 381/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și finanțelor și ministrul muncii, familiei și egalității de șanse emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 3 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor și al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse nr. 971/225/2008 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2008 pentru unii operatori economici aflați sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 18 aprilie 2008, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 2 și 16 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 972/2008 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2008 pentru unii operatori economici din

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

domeniul energiei aflați sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 21 aprilie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 2 și 3, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetele de venituri și cheltuieli ale operatorilor economici aflați sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor reprezintă limita maximă ce nu poate fi depășită decât cu aprobarea Ministerului Economiei și Finanțelor și a Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse.

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Mariana Câmpeanu

ANEXA Nr. 1*

(Anexa nr. 3 la Ordinul nr. 971/225/2008)

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

Societatea Comercială „Icemenerg” — S.A.

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT PE ANUL 2008 al Societății Comerciale „Icemenerg” — S.A.

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificare
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.02 + rd.10 + rd.15)	1	17.036
	1.	Venituri din exploatare-total, din care:	2	16.946
		a) producția vândută	3	15.746
		b) venituri din vânzarea mărfurilor	4	

*) Anexa nr. 1 este reproducă în facsimil.

0	1	2	3	4
		c) venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	
		- <i>subvenții</i> , cf.preved.legale in vigoare	6	
		- <i>transferuri</i> , cf.preved.legale în vigoare	7	
		d) producția imobilizată	8	
		e)alte venituri din exploatare, din care:	9	1.200
	2.	Venituri financiare-total, din care:	10	90
		a)venituri din interese de participare	11	
		b) venituri din alte investiții financiare și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
		c) venituri din dobânzi	13	90
		d)alte venituri financiare	14	
	3.	Venituri extraordinare	15	
II.		CHELTUIELI TOTALE (rd.17 + rd. 46 + rd.49)	16	16.936
	1.	Cheltuieli de exploatare-total, din care:	17	16.936
		a)cheltuieli materiale	18	1.200
		- <i>tichete de masa</i>	19	
		b)alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	300
		c)cheltuieli privind mărfurile	20	
		d)cheltuieli cu personalul, din care:	21	9.257
		-salarii	22	6.507
		- contracte de mandat/contracte de performanță	23	400
		-cheltuieli cu asigurările și protecția socială, din care:	24	1.796
		- <i>cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale</i>	25	1.347
		- <i>cheltuieli privind contribuția de asigurări pt. somaj</i>	26	69
		- <i>cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate</i>	27	380
		-alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	554
		- cheltuieli sociale prevăzute de art.21, alin.3, lit.c) din legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, din care:	29	134
		- <i>tichete de creșă(cf.art.3 din Legea nr.193/2006)</i>	30	
		- <i>tichete cadou (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)</i>	31	50
		-fonduri speciale aferente fondului de salarii	32	
		- tichete de masă	33	370
		e)ajustări de valori privind imobilizările corporale și necorporale	34	1.000
		f)alte cheltuieli de exploatare, din care:	35	5.179
		- cheltuieli privind prestațiile externe, din care:	36	5.179
		- <i>cheltuieli de protocol, din care:</i>	37	8
		- <i>tichete cadou pentru cheltuieli de protocol (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)</i>	38	
		- <i>cheltuieli de reclamă și publicitate</i>	39	40
		- <i>tichete cadou pentru cheltuieli de reclamă și publicitate (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)</i>	40	20
		- <i>tichete cadou pentru cheltuieli pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)</i>	41	20
		- <i>cheltuieli cu sponsorizarea</i>	42	

0	1	2	3	4
		-alte cheltuieli, din care:	43	
		-taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	44	
		-redevența din concesionarea bunurilor publice	45	
	2.	Cheltuieli financiare-total, din care:	46	
		-cheltuieli privind dobânzile	47	
		-alte cheltuieli financiare	48	
	3.	Cheltuieli extraordinare	49	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	50	100
IV.		IMPOZIT PE PROFIT	51	15
V.		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	52	85
	1.	Rezerve legale	53	5,0
	2.	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	54	
	3.	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	55	
	4.	Constituirea surselor proprii de finanțare pt. Proiecte cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pt.constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	56	
	5.	Alte repartizări prevăzute de lege	57	
	6.	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul agentului economic în exercițiului financiar de referință	58	8
	7.	Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat	59	40
	8.	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	60	32
VII.		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	61	1.820
	1.	Surse proprii	62	1.000
	2.	Alocații de la buget	63	820
	3.	Credite bancare	64	
		- interne	65	
		- externe	66	
	4.	Alte surse	67	
VII.		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	68	1.820
	1.	Cheltuieli aferente Investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	69	1.820
	2.	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	70	
		- interne	71	
		- externe	72	

0	1	2	3	4
VIII		REZERVE, din care:	73	5
	1.	Rezerve legale	74	5
	2.	Rezerve statutare	75	
	3.	Alte rezerve	76	
IX.		DATE DE FUNDAMENTARE	77	
	1.	Venituri totale	78	17.036
	2.	Cheltuieli aferente veniturilor totale	79	16.936
	3.	Număr prognozat de personal la finele anului	80	200
	4.	Număr mediu de salariați total	81	192
	5.	Fond de salarii, din care:	82	6.507
		a) fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă cu durată nelimitată de timp	83	6.199
		b) alte cheltuieli cu personalul	84	308
	6.	Câștigul mediu lunar pe salariat(lei/pers.)	85	2.691
	7.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/pers.)(rd.78/rd.81) - in prețuri curente	86	89
	8.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/pers.)(rd.78/rd.81) - in prețuri comparabile	87	
	9.	Productivitatea muncii din activitatea de cercetare pe total personal mediu lei/pers	88	40
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/ venituri totalex1000) (rd.77/rd.76)	89	994
	11	Plăți restante - total	90	927
		- prețuri curente	91	927
		- prețuri comparabile(rd.91x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	92	
	12	Creanțe restante - total	93	251,8
		- prețuri curente	94	251,8
		- prețuri comparabile(rd.94x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	95	

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
Societatea Comercială TELETRANS — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT PE ANUL 2008
al Societății Comerciale TELETRANS — S.A.**

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC rectificat
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.02 + rd.10 + rd.15)	1	35.742
	1.	Venituri din exploatare-total, din care:	2	35.642
		a) producția vandută	3	35.204
		b) venituri din vânzarea marfurilor	4	371
		c) venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri, din care:	5	
		- subvenții, cf.preved.legale în vigoare	6	
		- transferuri, cf.preved.legale în vigoare	7	
		d) producția imobilizată	8	
		e)alte venituri din exploatare, din care:	9	67
		-venituri din subvenții de exploatare aferente altor venituri	9a	
		-alte venituri din exploatare	9b	67
	2.	Venituri financiare-total, din care:	10	100
		a)venituri din interese de participare	11	
		b) venituri din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
		c) venituri din dobânzi	13	100
		d)alte venituri financiare	14	
	3.	Venituri extraordinare	15	
II.		CHELTUIELI TOTALE (rd.17 + rd. 46 + rd.49)	16	29.714
	1.	Cheltuieli de exploatare-total, din care:	17	29.619
		a)cheltuieli materiale	18	1.499
		b)alte cheltuieli externe(cu energie și apă)	19	197
		c) cheltuieli privind marfurile	20	371
		d)cheltuieli cu personalul, din care:	21	17.550
		-salarii	22	12.186
		- contracte de mandat/contracte de performanță	23	399
		-cheltuieli cu asigurarile și protecția socială, din care:	24	3.763
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale	25	2.561
		- cheltuieli privind contribuția de asigurari pt. șomaj	26	349
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	27	853

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

	-alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	1.202
	- cheltuieli sociale prevăzute la art.21, al(3), lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	244
	- tichete de creșă (cf.art.3 din Legea nr.193/2006)	30	
	- tichete cadou pentru cheltuieli sociale (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	31	202
	-fonduri speciale aferente fondului de salarii	32	35
	- tichete de masă	33	464
	e)ajustarea valorii imobilizarilor corporale și necorporale	34	1.461
	g)alte cheltuieli de exploatare, din care:	35	8.541
	- cheltuieli cu prestațiile din afara societății, din care:	36	7.595
	-cheltuieli de protocol, din care:	37	117
	- tichete cadou pentru cheltuieli de protocol (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	38	
	-cheltuieli de reclamă și publicitate, din care:	39	399
	- tichete cadou pentru cheltuieli de reclama si publicitate (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	40	50
	- tichete cadou pentru cheltuieli pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	41	50
	-cheltuieli cu sponsorizarea	42	
	-alte cheltuieli, din care:	43	946
	-taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	44	
	-redevența din concesiunea bunurilor publice	45	
2.	Cheltuieli financiare-total, din care:	46	95
	-cheltuieli privind dobânzile	47	
	-alte cheltuieli financiare	48	95
3.	Cheltuieli extraordinare	49	
III.	REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	50	6.028
IV.	IMPOZIT PE PROFIT	51	916
V.	PROFITUL CONTABIL RAMAS DUPA DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	52	5.112
	1. Rezerve legale	53	301
	2. Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	54	
	3. Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevazute de lege	55	
	4. Constituirea surselor proprii de finanțare pt. Proiecte cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pt.constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	56	
	5. Alte repartizari prevazute de lege	57	
	6. Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul agentului economic în exercițiul financiar de referință	58	459

0	1	2	3	4
	7.	<i>Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat</i>	59	2.405
	8.	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevazute la pct.1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursa proprie de finanțare	60	1.946
VI.		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	61	11.443
	1.	Surse proprii	62	4.189
	2.	Alocații de la buget	63	
	3.	Credite bancare	64	
		- interne	65	
		- externe	66	
	4.	Alte surse	67	7.254
VII.		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	68	11.443
	1.	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	69	11.443
	2.	Rambursări rate aferente creditelor pentru investiții	70	
		- interne	71	
		- externe	72	
VIII.		REZERVE, din care:	73	301
	1.	Rezerve legale	74	301
	2.	Rezerve statutare	75	
	3.	Alte rezerve	76	
IX.		DATE DE FUNDAMENTARE	77	
	1.	Venituri totale	78	35.742
	2.	Cheltuieli aferente veniturilor totale	79	29.714
	3.	Numar prognozat de personal la finele anului	80	265
	4.	Numar mediu de personal total	81	265
	5.	Fond de salarii, din care:	82	12.186
		a) fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă cu durată nelimitată de timp	83	11.639
		b) alte cheltuieli cu personalul	84	547
	6.	Câștigul mediu lunar pe salariat*	85	3.674
	7.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (mii lei/pers.)(rd.78/rd.81) -în prețuri curente	86	135
	8.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (mii lei/pers.)(rd.78/rd.81) - în prețuri comparabile	87	
	9.	Productivitatea muncii în unitati fizice pe total personal mediu (cantitate de informatie transmisa pe secunda/nr.persoane)	88	73
	10.	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/ venituri totalex1000) (rd.16/rd.1x 1000)	89	831

0	1	2	3	4
	11	Plăți restante - total	90	68
		- prețuri curente	91	68
		- prețuri comparabile (rd.91x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	92	68
	12	Creanțe restante - total	93	305
		- prețuri curente	94	305
		- prețuri comparabile (rd.94x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	95	305

ANEXA Nr. 3*)
(Anexa nr. 16 la Ordinul nr. 972/2008)

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
Societatea Comercială TERMOSERV ROVINARI — S.A.

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT PE ANUL 2008
al Societății Comerciale TERMOSERV ROVINARI — S.A.

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2008 rectificat
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.02 + rd.10 + rd.15)	1	56500
	1.	Venituri din exploatare-total, din care:	2	56469
		a) producția vândută	3	55099
		b) venituri din vânzarea mărfurilor	4	40
		c) venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	30
		- subvenții, cf.preved.legale in vigoare	6	
		- transferuri, cf.preved.legale in vigoare	7	
		d) producția imobilizată	8	30
		e)alte venituri din exploatare	9	1300
	2.	Venituri financiare-total, din care:	10	31
		a)venituri din interese de participare	11	
		b) venituri din alte investiții financiare si împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
		c) venituri din dobânzi	13	15
		d)alte venituri financiare	14	16
	3.	Venituri extraordinare	15	
II.		CHELTUIELI TOTALE (rd.17 + rd. 46 + rd.49)	16	51700
	1.	Cheltuieli de exploatare-total, din care:	17	51645
		a)cheltuieli materiale	18	6607
		b)alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	
		c)cheltuieli privind mărfurile	20	6
		d)cheltuieli cu personalul, din care:	21	35882
		-salarii	22	25710
		- contracte de mandat/contracte de performanță	23	215
		-cheltuieli cu asigurările și protecția socială, din care:	24	7302
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale	25	5013

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

0	1	2	3	4
		- cheltuieli privind contribuția de asigurări pt. somaj	26	514
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	27	1774
		-alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	2605
		- cheltuieli sociale prevăzute de art.21, alin.3, lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, din care:	29	423
		- tichete de creșă(cf.art.3 din Legea nr.193/2006)	30	
		- tichete cadou (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	31	465
		-fonduri speciale aferente fondului de salarii	32	100
		- tichete de masă	33	1380
		e)ajustări de valori privind imobilizările corporale si necorporale	34	900
		f)alte cheltuieli de exploatare, din care:	35	8250
		- cheltuieli privind prestațiile externe, din care:	36	6448
		-cheltuieli de protocol, din care:	37	8
		- tichete cadou pentru cheltuieli de protocol (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	38	2
		-cheltuieli de reclamă si publicitate	39	10
		- tichete cadou pentru cheltuieli de reclamă si publicitate (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	40	5
		- tichete cadou pentru cheltuieli pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	41	3
		-cheltuieli cu sponsorizarea	42	2
		-alte cheltuieli, din care:	43	1802
		-taxă pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	44	
		-redevența din concesionarea bunurilor publice	45	
	2.	Cheltuieli financiare-total, din care:	46	55
		-cheltuieli privind dobânzile	47	50
		-alte cheltuieli financiare	48	5
	3.	Cheltuieli extraordinare	49	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	50	4800
IV		IMPOZIT PE PROFIT	51	768
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	52	4032
	1.	Rezerve legale	53	
	2.	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	54	
	3.	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	55	
	4.	Constituirea surselor proprii de finanțare pt. proiecte cofinanțate din împrumuturi externe, precum si pt.constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	56	
	5.	Alte repartizări prevăzute de lege	57	
	6.	Participarea salariaților la profit in limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul agentului economic in exercitiul financiar de referință	58	403

0	1	2	3	4
	7.	<i>Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat</i>	59	2016
	8.	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevazute la pct.1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursa proprie de finanțare	60	1613
VI.		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	61	2100
	1.	Surse proprii	62	2100
	2.	Alocații de la buget	63	
	3.	Credite bancare	64	
		- interne	65	
		- externe	66	
	4.	Alte surse	67	
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	68	2100
	1.	Cheltuieli aferente Investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	69	2100
	2.	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	70	
		- interne	71	
		- externe	72	
VIII		REZERVE, din care:	73	2060
	1.	Rezerve legale	74	257
	2.	Rezerve statutare	75	
	3.	Alte rezerve	76	1803
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	77	
	1.	Venituri totale	78	56500
	2.	Cheltuieli aferente veniturilor totale	79	51700
	3.	Număr prognozat de personal la finele anului	80	775
	4.	Număr mediu de salariați total	81	775
	5.	Fond de salarii, din care:	82	25710
		a) fond de salarii aferent personalului angajat pe baza de contract individual de muncă cu durată nelimitată de timp	83	25422
		b) alte cheltuieli cu personalul	84	288
	6.	Căștigul mediu lunar pe salariat(lei/pers.)	85	2726
	7.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (mii lei/pers.)(rd.78/rd.81) - în prețuri curente	86	73
	8.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (mii lei/pers.)(rd.78/rd.81) - în prețuri comparabile	87	
	9.	Productivitatea muncii în unitați fizice pe total personal mediu (unitați fizice/persoana)	88	1776
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/ venituri totale x 1000) (rd.77/rd.76)	89	915
	11	Plăți restante - total	90	4
		- prețuri curente	91	4
		- prețuri comparabile(rd.95x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	92	
		- preturi comparabile (mil.lei)	97	
	12	Creanțe restante - total	93	
		- prețuri curente	94	
		- prețuri comparabile(rd.98x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	95	

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE
— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus) / lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1	Monitorul Oficial Partea I, limba română	750	5	50	800	210	75
2	Monitorul Oficial Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3	Monitorul Oficial Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4	Monitorul Oficial Partea a III-a	800	5	15	430		40
5	Monitorul Oficial Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6	Monitorul Oficial Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7	Monitorul Oficial Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8	Colecția Legislația României	4	-	2.500	450	120	
9	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	-	3.500	750		70
10	Repertoriul actelor normative	1	-	1.750	140		

*Partea I bis se multiplică pe bază de comandă

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

